

Rade Krstič

Pojem verjetnosti

Muzej vošččenih figur

Toliko voska je na kupu;
še svetlobo boli, ko se prikrade
iz brezna in razgali svoje žgoče rane.

Muzej vošččenih figur,
ko odbije polnoč, se pretakajo
spolzke in lepljive besede.
Nekaj teh je zasidranih v mojo dušo,
prestrašeni od molka, glej potoniko!
Na isti način se raztapljajo, črke.

Žar

Zamahnuti z ognjenim srcem
proti zmrzali
človeških prošenj.

Žar se bohota od znotraj,
vendar ne pojenja,
dokler je prisoten;

Jutro se že prebuja:
sonce se mi je zasidrilo
v trudnih očeh.

Ječijo vozički s hrano,
preobloženi: duša se prelomi
na dvoje in srce se stisne

v atom – prazačetek.

Krokus

Vidim te, kako se vzpenjaš,
od spodaj navzgor,
z elastiko časa,
ki te spremeni in obnovi
na težkih kamnih samote.

V tebi je bolečina,
ki globoko v dušo potone,
živa energija,
ki se vrti kot zimzeleni obroč.

Dnevi se daljšajo, rojeni iz teme
nikdar izsanjanega otroštva,
sonce je spravilo roke v žep,
tako da še malo bolj boli,
kot je bilo na prazačetu.

Polna luna poleti:
iz njenega srebrnega lestenca
prisveti bog,
zastekljen na oltarju.

Pojem verjetnosti

H komu je šla vsa ta naglica?
Nihče se ne pretvarja.

Luč se je postavila tako,
da zdaj sveti kakor
žepna baterijska svetilka.

Vse skupaj je pripravljeno
na najtežjo uro, ki bo odbila
vsako sekundo s pojmom verjetnosti.

Trudim se ugotoviti, kje je metulj,
ki je pred kratkim razkazoval barve
v vsej svoji natančnosti.

Odkritosrčje

Si ti tisti, ki je napisal pesem
in nato obmolknil?

Kdaj si zakričal?
Kdaj si utihnil?

Ali veš, da te ni več med nami?
Kako se boš vrnil in nam odkritosrčno
priznal svojo napako?

Neslišne globine tihih src

Tu so te prдавne globine,
ki so stokrat bolj neslišne
od še tako popolne tišine.

Srca so na kupu;
visoko zgoraj najmočnejša
in najbolj predana tihoti.

In kje so utripi?
Kje je razbijanje krvi
v najbolj oddaljenih prekatih?

In nekoč zadoni zvon;
čiste misli pesnikov
se zlijejo na papir.

Takrat so te globine
polne diamantov,
prekrite

z žametnim pokrivalom
najnežnejših uspavank viharja,
ki je spal na robu kaplje krvi.

Čezoceanika

Bila si ladja,
ki je ob rojstvu
zadregetala od radosti.

Zdaj si čezoceanika
in prevažáš po širnih morjih
ljudi, nafto, rastline in živali.

Tvoje sidro pade globoko;
na dnu ga prevzamejo
morski psi, kiti in delfini.

Kako je pa z ribami
in ostalimi morskimi sadeži?

Sliši se, da si parnik,
ki komaj čaka pristanišče.

Ali je to res?
Zakaj potem dviguješ valove
in se obnašáš kot kakšen paglavec,

ki je pozabil na fračo,
s katero bi lahko zadel ptiča na nebu?

Porše

Sto na uro!
Dvesto na uro!
Tristo na uro!

Eleganten, ekonomičen, prizanesljiv.

Hiter!
Hitrejši!
Najhitrejši!

Krotek, vzdržen, ljubeč.

Fiiijuuu!
Rmrrrm!
Tresk!

Mrtev, potolčen, razbit.